

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 52, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_2_52*, do zastosowania z: *uczeń_2_52* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Pierwsza stolica Polski* (382_mat_pierwsza stolica Polski), *Her or his* (430_mn_her or his), *Fairy tales' characters* (431_mn_fairy tales' characters).

Klasa II, edukacja przyrodnicza,
krąg tematyczny „Stolice mojej Ojczyzny”
Gniezno – pierwsza stolica Polski

Cele edukacyjne:

- wprowadzenie informacji na temat położenia geograficznego Gniezna,
- wprowadzenie informacji na temat historii Gniezna i jego zabytków.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- potrafi wskazać i zaznaczyć Gniezno, Kraków i Warszawę na mapie,
- wie, że Gniezno było pierwszą stolicą Polski,
- wymienia przykłady gnieźnieńskich zabytków,
- wie, który święty był związany z Gnieznom.

Metody: pogadanka, prezentacja, metoda ćwiczeniowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, prezentacja lub film o zabytkach Gniezna, mapa fizyczna Polski.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel informuje uczniów, że na dzisiejszej lekcji dowiedzą się, jakie miasto było pierwszą stolicą Polski. Prosi chętnego ucznia, aby pokazał na mapie Polski, gdzie leży Gniezno. Uczniowie wykonują zadanie 1 z karty pracy.
2. Następnie nauczyciel opowiada dzieciom o historii Gniezna i włącza prezentację/film o zabytkach tego miasta. Potem uczniowie wykonują zadanie 2 i 4 z karty pracy.
3. Nauczyciel prosi uczniów, aby zadanie 3 wykonali w domu wspólnie z rodzicami.

Klasa II, edukacja matematyczna,
krąg tematyczny „Stolice mojej Ojczyzny”
Gniezno – pierwsza stolica Polski

Cele edukacyjne:

- doskonalenie techniki dodawania i odejmowania z przekroczeniem progu dziesiętkowego (stosując różne sposoby),
- wyrabianie nawyku sprawdzania wyniku obliczeń,
- ćwiczenie umiejętności rozwiązywania zadań nietypowych,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- dodaje i odejmuje z przekroczeniem progu dziesiętkowego (różnymi sposobami),
- sprawdza wyniki obliczeń,
- rozwiązuje zadania nietypowe,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: lekka piłka, drobne przedmioty (np. patyczki, guziki lub kamyki), karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Pierwsza stolica Polski*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel prosi, aby dzieci ustawiły się w kole. Sam staje między nimi, trzymając piłkę. Rzuca ją do dowolnego ucznia i wypowiada działanie. Dziecko podaje wynik i rzuca piłkę do następnej osoby. Odpadają i wracają na miejsca ci, którzy podadzą złą odpowiedź albo działanie, którego wynik jest większy od 30 lub mniejszy od 0.

2. Uczniowie wracają na swoje miejsca i kończą obliczenia z zadania 1. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania polecenia.

3. Prowadzący wyznacza uczniów, którzy podchodzą do tablicy i obliczają różnicę $24 - 16$ trzema sposobami zapisanymi w zadaniu 1:

- $24 - 16 = 24 - 10 - 6 = 14 - 6 = 8$
- $24 - 16 = 24 - 14 - 2 = 10 - 2 = 8$
- $24 - 16 = 24 - 6 - 10 = 18 - 10 = 8$

4. Dzieci kończą obliczenia z zadania 3. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania polecenia.

5. Prowadzący wyznacza dzieci, które podchodzą do tablicy i obliczają sumy: $13 + 9$ oraz $16 + 7$ sposobami przedstawionymi w zadaniu 3:

- $13 + 9 = 10 + 3 + 9 = 10 + 12 = 22$
- $13 + 9 = 13 + 7 + 2 = 20 + 2 = 22$
- $16 + 7 = 10 + 6 + 7 = 10 + 13 = 23$
- $16 + 7 = 16 + 4 + 3 = 20 + 3 = 23$

6. Nauczyciel dobiera uczniów w pary. Tłumaczy, dlaczego sprawdzanie wyników jest ważne, oraz wyjaśnia, że dodawanie sprawdza się przez odejmowanie a odejmowanie – dodawaniem. Przedstawia sposób zapisu takiego sprawdzenia na podstawie pierwszego działania z zadania 5 ($12 + 7 = 19$, sprawdzenie: $19 - 7 = 12$). Później wyznacza osoby, które zapisują działania i sprawdzenia na tablicy.

Pozostałe przykłady:

- $20 - 6 = 14$, sprawdzenie: $14 + 6 = 20$
- $9 + 5 = 14$, sprawdzenie: $14 - 5 = 9$
- $30 - 8 = 22$, sprawdzenie: $22 + 8 = 30$
- $17 + 4 = 21$, sprawdzenie: $21 - 4 = 17$
- $17 - 4 = 13$, sprawdzenie: $13 + 4 = 17$
- $14 + 9 = 23$, sprawdzenie: $23 - 9 = 14$

7. Dzieci, w dalszym ciągu w parach, wykonują zadanie 6 i 7. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania poleceń. Na koniec wyznacza osoby, które prezentują rozwiązania na tablicy. Dla ułatwienia dzieci mogą zobrazować zadanie, wykonując rysunek lub używając np. kamyków.

8. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Pierwsza stolica Polski*. Wybrani uczniowie podchodzą do tablicy i wykonują polecenia.

Klasa II, edukacja techniczna,
krąg tematyczny „Stolice mojej Ojczyzny”
Gniezno – pierwsza stolica Polski

Cele edukacyjne:

- wprowadzenie terminów *architektura, architekt*,
- rozwijanie wiedzy historycznej,
- rozwijanie zdolności manualnych,
- rozwijanie zdolności matematycznych.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wyjaśnia, co oznaczają terminy *architektura, architekt*,
- orientuje się w rodzajach budowli,
- wykonuje makietę starego grodu,
- porównuje kształty i wielkości.

Metody: rozmowa, metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w grupie, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, adresy sprawdzonych stron WWW z budowlami Gniezna, Krakowa i Warszawy oraz średniowiecznych grodów, albumy o architekturze, duże arkusze tekturowych brystoli, patyczki do lodów, wykałaczki, tektura, pudełka różnej wielkości, bibuła, plastelina, skrawki materiałów, klej, nożyczki, farby plakatowe, mazaki.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel zadaje uczniom pytania, np.: Co oznacza słowo *architektura*? Czym zajmuje się architekt? Prowadzący opowiada o różnych budowlach dawnych i współczesnych. Pokazuje ich przykłady na stronach internetowych lub w albumach.
2. Uczniowie rozpoznają na zdjęciach (w internecie lub w albumach) najważniejsze budowle Gniezna, Krakowa i Warszawy oraz rekonstrukcje średniowiecznych grodów.
3. Prowadzący dzieli klasę na kilka grup. Każda z nich projektuje makietę starego grodu obronnego z jego najważniejszymi budowlami. Następnie zespoły pracują nad wykonaniem makiety starego grodu z przygotowanych przedmiotów i materiałów. Przyklejają, malują farbami i przytwierdzają różne elementy do siebie. Ustalają kształt budowli i ich wielkość oraz wysokość i je porównują.
4. Po wykonaniu zadania poszczególne grupy prezentują swoje makiety na forum klasy.

Klasa II, język angielski, krąg tematyczny „Face”

Temat: Fairy tales' characters

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności myślenia naukowego,
- kształcenie umiejętności czytania,
- kształcenie umiejętności pracy w grupie,
- kształcenie umiejętności mówienia,
- kształcenie umiejętności rozumienia ze słuchu,
- kształcenie umiejętność pisanie,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- czyta zdania i łączy je z właściwymi obrazkami,
- formułuje wnioski,
- współpracuje w grupie,
- korzysta z nowoczesnych technologii,
- stosuje wyrazy: *fat/slim, short/tall*,
- formułuje wnioski,
- słucha nagrania,
- słucha opowiadanej bajki,
- przepisuje wyrazy, uzupełniając opisy postaci z bajki.

Metody: metoda TPR, metoda zadaniowa, metoda storytelling, metoda ćwiczeniowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca w grupie, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: pomoc techniczna (tekturowa): tabelka ze słowniczkiem obrazkowym, materiały dla uczniów – karty pracy *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoce multimedialne: *Her or his, Fairy tales' characters*, nożyczki.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami i rozpoczyna lekcję od szybkiego przypomnienia nazw części twarzy. Prosi kilkoro uczniów, aby wskazywali na poszczególne części twarzy, a pozostałe dzieci mają za zadanie je nazwać.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

2. Uczniowie zostają podzieleni na grupy i wykonują zadanie na tablicy interaktywnej/tablecie (pomoc multimedialna *Her or his*). Mają odczytać poszczególne zdania i połączyć je z obrazkami. Zadanie to utrwała stosowanie zaimków *his* oraz *her*.

3. Nauczyciel prosi o zwrócenie uwagi na karty pracy, na których znajdują się obrazki dzieci przebranych za postacie z bajki. Prowadzący odtwarza nagranie z tekstem zamieszczonym w zadaniu 1 (pomoc multimedialna *Fairy tales' characters*), a uczniowie uważnie słuchają. Mają się zastanowić, za postacie z jakiej bajki przebrały się dzieci. Nauczyciel może zadawać pytania pomocnicze. Następnie tłumaczy, że uczniowie przygotowali przedstawienie bajki „Czerwony Kapturek”.

Tekst do zadania:

Nauczycielka: Ok, children. Which fairy tale did you choose?

Dzieci: We chose „Little Red Riding Hood”.

Ada: I'm the mother.

Emma: Look! I'm Little Red Riding Hood.

Tara: And I'm the grandma.

Jimmy: Look at me! I'm the woodsman.

Sam: Roar! Roar! (odgłos warczenia wilka) I'm the wolf!

4. Nauczyciel prosi uczniów, aby spróbowali opisać wygląd postaci z bajki. Uczniowie wymieniają słowa, takie jak: „wysoki”, „niski”, „chudy/szczupły”, „gruby”. Po każdym wypowiedzianym słowie w języku polskim nauczyciel wypowiada je w języku angielskim, a uczniowie powtarzają za nim.

5. Nauczyciel czyta lub odtwarza (np. znaną z internetu) prostą wersję bajki „Little Red Riding Hood”, a uczniowie słuchają. Następnie prowadzący wyjaśnia uczniom nieznaną słownictwo: „woodsman”, „wolf” itd.

6. Po wysłuchaniu historyjki nauczyciel sprawdza, czy uczniowie zrozumieli jej sens. Zadaje proste pytania dotyczące historyjki, a dzieci na nie odpowiadają. Zachęca również uczniów, aby zadawali pytania do treści bajki.

7. Nauczyciel rozdaje pomoce kartonowe, z których uczniowie wycinają tabelkę z obrazkami i słowami. Prowadzący tłumaczy, że tabelkę należy zgiąć w odpowiednim miejscu i pokazuje, jak należy to zrobić. Następnie informuje uczniów, że z tej pomocy mogą korzystać podczas nauki słownictwa (słowa: „tall”, „slim”, „fat”, „short”). Nauczyciel wspólnie z dziećmi analizuje zawartość tabeli, ćwiczy wymowę wyrazów oraz upewnia się, że uczniowie potrafią odczytać znaczenie wyrazu ze słowniczka obrazkowego.

8. Uczniowie wykonują kolejne zadanie na karcie pracy. Znajdują się tam obrazki dzieci przebranych za postacie z bajki o Czerwonym Kapturku. Zadaniem uczniów jest uzupełnienie krótkich opisów postaci słowami: „tall”, „slim”, „fat”, lub „short”.

9. Nauczyciel zwraca uwagę uczniów na kącik Ady i Jasia, którzy pomagają im w nauce języka angielskiego. Na karcie pracy znajduje się słowniczek obrazkowy. Uczniowie wspólnie z nauczycielem utrwalają wymienione w nim elementy.

10. Nauczyciel omawia pracę domową i żegna się z uczniami.

